

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 1398

Αριθμ.

Διεκπ. 719/20-12-2024

Χριστούγεννα 2024

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 208^Η

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ καὶ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!

Μεγάλῃ ἢ σημερινῇ ἡμέρα, μοναδικῇ στὴν ἱστορία καὶ στὴ ζωὴ μας! Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τὴν ὀνομάζει Μητρόπολη τῶν ἑορτῶν, μητέρα τῶν ἑορτῶν, καὶ δικαίως.

Με σκιρτήματα πνευματικῆς χαρᾶς, θείας εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἡ Ἐκκλησία μας ὑποδέχεται ὡς ἄλλη Βηθλεὲμ τὸν Σωτῆρα Χριστὸ «ὡς βρέφος σαρκούμενον», ἀντικρῦζει μὲ θαυμασμὸ «τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων σωματούμενον», στέκεται μὲ ἀπορία καὶ ἔκπληξη μπροστὰ στὸ μυστήριό τῆς «ἐσχάτης πτωχείας» Του, ὁμολογεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐκ τῆς Παρθένου γεννήσεώς Του καὶ δοξολογικὰ ψάλλει: «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος»!

Ὁ ἄκτιστος καὶ ἄυλος Θεὸς ἀποκτᾷ ὑλικὴ ὑπόστασι· ὁ αἰώνιος καὶ ἄχρονος Λόγος τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται στὴν ἱστορία, «ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος», ὁ «ἀχώρητος παντὶ» χωρεῖται σὲ ἀνθρώπινη μήτρα, πατάει στὴ γῆ, στὴ Βηθλεὲμ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἀκόμη περισσότερο· Αὐτὸς ποὺ «ὑπάρχει ἐν μορφῇ Θεοῦ... ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος», μὲ ἄλλα λόγια ὁ Θεὸς δὲν ἔρχεται στὸν κτιστὸ κόσμον μὲ μορφὴ ἀγγέλου ἢ ὡς ὑπερφυσικὴ ἐνέργεια ἢ ὡς κάποιο θεϊκὸ πνεῦμα ἢ ἐντυπωσιακὸ σημεῖο, ἀλλὰ ἐμφανίζεται στὸν κόσμον ὡς ἄνθρωπος, ἐνδύεται τὴν

άνθρωπινη σάρκα και περιβάλλεται την ανθρώπινη φύση, την οποία και προφανώς τιμᾶ και αγιάζει. Αυτό αποτελεί και τὴ βάση τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων, ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπον θεό, δηλαδή νὰ τοῦ δώσει ἀπὸ τὴ χάρι Του, νὰ τὸν καταστήσει μέτοχο τῆς θεότητός Του. Τὸ σημαντικότερο δὲν εἶναι ἀπλὰ και μόνον ἡ ἐπίσκεψη και παρουσία τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο, ἀλλὰ και ἡ προσγενομένη μέγιστη τιμὴ στὸν ἄνθρωπο. Ἐρχεται ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς νὰ ζήσει «μεθ' ἡμῶν», ἀνάμεσά μας, νὰ διδάξει, νὰ καθάρει τὴν ανθρώπινη φύση, νὰ φανερώσει τὴν ἀλήθεια, νὰ ἀποκαλύψει τὴν προοπτικὴ μας, νὰ ἀφήσει ὡς παρακαταθήκη τὴν τροφὴ και μετάληψη τῆς θεωμένης σάρκας και τοῦ αἵματός Του, νὰ πάθει «δι' ἡμᾶς» θυσιαζόμενος, νὰ συντρίψει μὲ τὴν Ἀνάστασή Του τὸν θάνατο και τὴν ἁμαρτία και νὰ μᾶς χαρίσει τὴν αἰώνια ζωὴ και σωτηρία.

Ὁ Κύριος ἔρχεται «δι' ἡμᾶς», εἶναι «μεθ' ἡμῶν», και φανερώνεται στὸν κόσμο μας «ὡς ἡμεῖς», «σχίματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος». Αὐτὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸν Θεό, γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ τὴν ὄντως ζωὴ, γιὰ τὸν κόσμο, γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὰ Χριστούγεννα.

Δυστυχῶς ὅμως, ἀδελφοί μου, ὅλο αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο εἶναι σκεπασμένο ἀπὸ ἓναν κούφιο, κοσμικὸ, ἐντελῶς γυμνὸ ἀπὸ οὐσία και νόημα ἑορτασμὸ. Τὰ Χριστούγεννα ἑορτάζονται ὡς μία κοσμικὴ γιορτὴ χωρὶς Θεό, στερημένη ἀπὸ θεολογικὸ νόημα. «Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε». Αὐτὴν τὴν τεράστια τιμὴ κινδυνεύουμε νὰ μὴν τὴν ἀναγνωρίζουμε, ἄλλοτε πάλι τὴν ἀρνούμαστε, τὴ διαγράφουμε ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, ἀπορρίπτουμε τὴ δόξα μας, γεμίζουμε τὸν τόπο μὲ φῶτα και λαμπάκια και σκεπάζουμε τὸν «Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» ζαλισμένοι ἀπὸ τὴν ψεύτικη λάμψη τοῦ δυτικοῦ τρόπου ζωῆς, ἐξαφανίζουμε ἀπὸ τὸν ὀρίζοντά μας τὴν «ἐξ ὕψους Ἀνατολήν» και συνεχίζουμε νὰ ζοῦμε «ἐν χύρᾳ και σκιᾷ θανάτου», συμμαχοῦντες μὲ τὴν ἁμαρτία και χωρὶς Θεό.

Τελικά, τὰ μίση ἐπικρατοῦν στὸν κόσμο και στὶς κοινωνίες μας, οἱ πόλεμοι κυριαροῦν, ἡ βία και ἀπανθρωπιὰ βασιλεύουν, ἡ σύγχυση, οἱ διχασμοὶ και τὰ σχίσματα πολλαπλασιάζονται, οἱ πλάνες και τὰ ψεύδη ἀφθονοῦν, ἡ ἀθεΐα και οἱ ὕβρεις ἀναπαράγονται, ὁ κόσμος συνεχίζει νὰ εἶναι «καθήμενος ἐν σκότει». Ἡ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη» ὅμως και ἡ «ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» μπορεῖ νὰ μὴν ἰσχύουν σὲ παγκόσμια κλίμακα εἶναι ὅμως ἐφικτὲς σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο ὡς δυνατότητα, ἐλπίδα και ἐμπειρία, γιὰ ὅποιον ζεῖ Χριστούγεννα μὲ Χριστό.

Ἡ φιλότιμη ἀνταπόκριση στὴν κενωτικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ἐνεργοῦ πίστεως και ἡ διὰ τῆς ἀγιαζόμενης ζωῆς δοξολογία τοῦ ὀνόματός Του: «Πόθου τετευχῶς και Θεοῦ παρουσίας, ὁ χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος, νῦν ποτιᾶται τῆς παλιγγενεσίας, ὡς ζωοποιου». Μὲ αὐτὸν τὸν ὕμνο κατακλείουμε τὸν θαυμάσιο

κανόνα τῆς ἑορτῆς τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Μὲ αὐτὸν κλείνουμε καὶ ἐμεῖς τὶς προσευχητικὲς εὐχὲς μας, νὰ ζήσουμε ὡς χριστοτερπῆς λαὸς τὴν εὐλογία τῆς θεϊκῆς παρουσίας καὶ νὰ ἐπιθυμοῦμε ἰκετευτικῶς τὴν ζωοποιὸ ἀναγέννησή μας στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο.

Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, σᾶς εὐχομαι

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,

μὲ τὴν εὐκαιρία δὲ καὶ τοῦ νέου ἔτους 2025, εὐχομαι σὲ ὅλους σας ὑγεία ψυχῆς καὶ σώματος, εὐτυχία καὶ κάθε χαρὰ προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος